

det her i stedet for løn. Det er noget helt andet, det drejer sig om. Jamen hvad når folk stiller sig op, og man så spørger: Vil du hellere betale topskat – vi talte jo om højtloønnede folk her – eller kunne du tænke dig at betale det halve? Hvad bliver svaret så? Ja, det bliver selvfølgelig én lang march hen over stedet i forhold til at sige: Vi vil ikke betale topskat.

Derved begynder man jo at sætte en trafik i gang, som er ikkeønskelig, medmindre man åbenbart har fundet nogle penge nogle steder, som vi ikke har fået øje på endnu, og det kniber det jo altid med hos Venstre.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Ja, det må jo være svært at lytte til, hvad der bliver sagt, eftersom vi netop fremhævede Giga som eksempel på, at det netop kun lykkedes, fordi direktøren, Finn Helmer, gjorde en stor indsats for at holde sammen på det, men at vi jo netop mangler andre eksempler af Gigas art til efterfølgelse.

Jeg tror på, at der er virksomheder i Danmark, som kunne være blevet det nye Giga, blive til noget tilsvarende, hvis det var sådan, at de havde haft bedre muligheder for at holde sammen på medarbejderkredsen.

Det sagde jeg i min ordførertale. Det kan være, at den rørende tale gjorde, at opmærksomheden var et andet sted, men så er det i hvert fald slået fast én gang til, at Giga er et lysende eksempel på det, men at det er ene på stjernehimlen. Og med det her forslag i hånden ønsker vi at skabe muligheder for, at der kommer andre op på den stjernehimmel ved siden af Giga som andre eksempler på, at danske virksomheder kan klare sig internationalt.

Så må jeg bare gentage, at det ikke er min opfattelse og min erfaring, at de mennesker, som er interesserede i aktieoptioner, er interesserede i det som erstatning, men som et tillæg til den i forvejen meget høje løn, de har her i landet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør ind-

sigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af virksomhedernes sociale ansvar gennem skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til hjerte-, kræft- og rygoperationer.

Af Jørgen Winther (V) og Henriette Kjær (KF) m.fl.

(Fremsat 3/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Der er ikke noget nyt i dette forslag. Det er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 167, som Folketinget behandlede i foråret og som var en genfremsættelse af B 127 fra foråret 2000.

Det kan næppe komme bag på forslagsstillerne, at regeringen fortsat ikke kan støtte forslaget.

Efter regeringens opfattelse hverken kan eller skal man søge at løse de sundhedspolitiske problemer via skattesystemet. De skal derimod løses ved, at der skabes et godt offentligt sundhedssystem – så godt som overhovedet muligt.

Jeg vil ikke på ny nævne de initiativer, regeringen har taget i de senere år for at forbedre sygehusvæsenet, herunder at reducere ventelisterne, blot vil jeg pege på, at regeringen og amterne for nylig er blevet enige om at afsætte 1,9 mia. kr. ekstra i løbet af de kommende 3 år til 120.000 ekstra behandlinger i sundhedsvæsenet som et led i kampen mod ventelisterne. Samtidig er flere amter begyndt at indgå et samarbejde om en bedre udnyttelse af deres kapacitet.

Som bekendt blev reglerne om hurtig undersøgelse og behandling af visse hjerte- og kræftsygdomme desuden udvidet til at omfatte alle kræftpatienter pr. 1. september 2001.

Forslagsstillerne forestiller sig, at hvis nogle patientgrupper kan springe køen over, fordi de kan få en skattefri arbejdsgiverbetalt behandling på et privathospital, vil det automatisk gøre

ventelisterne kortere for de grupper i samfundet, som ikke har samme muligheder.

Sådan mener regeringen imidlertid ikke, at det forholder sig. Vi har stadig mangel på kvalificeret personale inden for sundhedssektoren, og forslaget øger ikke den kapacitet af læger og sygeplejersker, vi har her i landet. Hvis nogle personer kan få arbejdsgiveren til at betale deres behandling, ja, så rykker de frem i køen, og det vil ikke give mere kapacitet, blot betyde, at nogle andre rykker tilbage i køen. Og den politik kan regeringen ikke tilslutte sig.

Som det er sagt så ofte før, går regeringen ind for lighed også på det sundhedsmæssige område, og vi mener derfor, at de fremsatte forbedringer på området skal ske inden for det offentlige sundhedsvæsen, som står til rådighed for alle på lige vilkår. Vi må derfor afvise forslaget.

Nu er jeg så spændt på, når den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, kommer op, for det var jo et meget kort indlæg fra skatteministeren, og det må jo betyde, at han vil rose det for at være et godt afslag.

Thomas Adelskov (S):

Ja, så står vi jo her med endnu en af Venstres og De Konservatives genfremsættelser af et beslutningsforslag, en genfremsættelse fra sidste år, hvor det også var en genfremsættelse. Det er unægtelig svært at finde på nye ting, og det er åbenbart svært at forstå, hvad der bliver sagt fra denne talerstol og under udvalgsbehandlingen. Men lad os da bare tage debatten én gang til.

Forslaget handler om, at arbejdsgiverne skal have fuldt fradrag for arbejdsgiverbetalte hjerte-, kræft- og rygoperationer.

Socialdemokratiet har ikke ændret holdning til dette forslag, der jo ganske vist bliver præsenteret i de sædvanlige pæne og smukke ideologiske indpakninger, men hvis indhold er i strid med alle de principper, vi har bygget vores sundhedsvæsen op på, og er et symptom på de partier, der altid tror på, at et skattefradrag vil løse alverdens og i særdeleshed det danske samfunds forskellige problemer.

For det første er det ikke via skattepolitikken, man skal bedrive sundhedspolitik. Det gøres meget bedre i det offentlige sundhedsvæsen. Vi mener ikke, at man skal give skjult offentlig støtte til private hospitaler og klinikker via et skattefradrag. I øvrigt vil jeg gerne sige, at titlen på det her beslutningsforslag jo er noget selvmodsigende, fordi man ærlig talt lever i en forestilling om, at virksomhedernes sociale ansvar har noget at

gøre med skattefrihed. Virksomhederne kan altså kun ifølge Venstre og De Konservative tage et socialt ansvar, hvis de kan trække det fra i skat.

Det bør så også i den forbindelse noteres, at der jo rent faktisk i den gældende lovgivning er muligheder for, at arbejdstageren ikke skal betale skat, netop i den situation, hvor arbejdsgiveren går ind og betaler både for operation og betaler lønmodtagerens skatteandel. Det kan arbejdsgiveren i øvrigt trække fra over driften.

For det andet bekymrer vi os om noget meget mere alvorligt, nemlig om den skævvridning af sundhedsvæsenet, som forslaget indebærer.

Det lyder så smukt, når forslagsstillerne taler om den samfundsøkonomiske fordel og om, hvor godt det er for medarbejderne at kunne springe ventelisterne over, og hvor meget glade medarbejderne vil blive for deres arbejdsplads, når deres arbejdsgiver bekymrer sig om dem og betaler for deres behandling.

Men virkeligheden er jo en anden, for forslaget løser jo ikke de mange problemer, der er i sundhedsvæsenet, i særdeleshed personaleproblemer, en mangel, som partierne bag beslutningsforslaget i øvrigt selv har fremprovokeret, da man igennem 1980'erne skar ned på både medicinstudiet og sygeplejerstudiet.

Jeg finder det meget usympatisk, at man forsøger at udnytte den fejl, man begik dengang, til at snige private sundhedsordninger ind ad bagdøren.

Endelig kunne man jo stille det retoriske spørgsmål, hvorfor partierne bag beslutningsforslaget ikke selv, da de sad i regering igennem 1980'erne og starten af 1990'erne, fremkom med et lovforslag i Folketingssalen af lignende karakter og gennemførte det.

Ventetiderne i sundhedsvæsenet løses ad helt andre veje. I juni måned indgik regeringen og amterne aftale om, at der skal foretages 20.000 flere behandlinger i sundhedsvæsenet hvert år i de kommende år, en aftale, som finansieres gennem finansloven, som i disse dage er til forhandling hos finansministeren. Hvis Venstre og De Konservative virkelig kerer sig om problemerne i sundhedsvæsenet, så var det måske langt mere relevant at være aktiv deltagende i disse forhandlinger og løsninger frem for at genfremsætte paradeforslag i Folketingssalen.

Dette beslutningsforslag er et angreb på den lige og fri adgang til sundhedsvæsenet. Det vil svigte pensionister, de arbejdsløse og dem, der endnu ikke er kommet på arbejdsmarkedet, kort sagt alle de grupper, som har særlig behov for

vores hjælp. Endelig løser forslaget ikke de afgørende problemer i sundhedsvæsenet, dem, som vi i Socialdemokratiet er optaget af at løse. Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget.

Flemming Hansen (KF):

Til ministerens bemærkninger om lange og korte taler synes jeg, at en af de ting, vi kan rose os af på det skattepolitiske område – det er jo ikke, fordi der er så meget – jo da er, at vi ikke optager Folketingets tid så forfærdelig meget i forhold til de mange lovforslag, vi har. Når jeg tænker på, at hr. Peter Skaarup og hr. Keld Albrechtsen i dag brugte over 4½ time på at diskutere Qatar og Taiwan, så klarer vi faktisk skatteforslagene, som også er ganske væsentlige, ganske hurtigt.

Jeg synes, der er en god forklaring på forslagene i bemærkningerne. Jeg synes, det er mærkeligt at se, at Socialdemokratiet og hr. Thomas Adelskov argumenterer med kødannelse. Det gjorde man jo ikke, da man diskuterede alkoholbehandling. Da kunne man godt gøre det med fradrag. Nu kan man altså bare ikke gøre det med andre former for alvorlig sygdom.

Og hvad er resultatet så? Ja, det er jo det ganske enkle, at nu forsikrer folk sig ud af det i stedet for. Masser af medarbejdere betaler 75 kr. om måneden, for så er de forsikret, hvis de får en af disse alvorlige sygdomme, så kan de komme på et privat hospital, så skal de ikke beskattes af det den dag, de gør brug af det. Vi har det sådan i vores virksomhed, og det har nogle af vores medarbejdere desværre måttet gøre brug af allerede, men så er der ikke noget socialdemokratisk vrøvl. Sådan er det, når vi forsøger at løse det gennem denne her mere fornuftige model, som vi har lagt op til, men den kan vi altså ikke komme igennem med hos Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal starte med at spørge den konservative ordfører, om han virkelig tror, man kan løse problemerne i sundhedsvæsenet ved at give skattefradrag. Jeg vil anbefale og opfordre den konservative ordfører til her fra talerstolen i dag at melde klart ud om de initiativer, som regeringen sammen med amterne har taget for nedbringe ventetiderne og dermed skabe løsninger i vores sundhedsvæsen.

Så skylder jeg lige at sige, at min ordførertale også blev holdt på vegne af Socialistisk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det, der bl.a. skiller Socialdemokratiet fra Det Konservative Folkeparti, er, at for Socialdemokratiet er der altid kun én vej: den kollektive vej. Vi andre har altså set en mulighed for flere løsninger. Det kan være forsikringsordninger, det kan være ordninger som det forslag, vi behandler her, og det kan sandelig også – og heldigvis er det som oftest tilfældet – være den ordning, vi har i dag, med et offentligt sundhedssystem, som på masser af måder fungerer godt, men efter vores mening ikke godt nok. Derfor har vi dette supplerende alternativ til befolkningen, hvis virksomheder og medarbejdere og et flertal i Folketinget kan acceptere det, men det kan flertallet tilsyneladende ikke.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal for min del ikke være den, der tager udtrykket »den offentlige sektor« i min mund som noget beskidt, tværtimod. Det er fuldstændigt korrekt, at Socialdemokratiet ønsker at løse også sundhedsproblemerne kollektivt og solidarisk, og det indbefatter jo, at alle har samme muligheder for lige behandling, at der ikke er nogen, der stilles over andre, fordi de enten er i beskæftigelse eller på anden måde har en forsikringsordning, der begunstiger dem.

Lad mig så også lige sige, at det, der også er galt med Venstre og De Konservatives forslag, er, at hvis det system blev meget udbredt, ville vi jo komme i en situation, hvor man dræned personalet fra det offentlige sundhedsvæsen over i de private klinikker og hospitaler, og det ville jo medføre, at de, der i dag står på ventelister, ville komme til at vente endnu længere tid. Nogle springer over til det personale, der er trukket ud, men ventelisterne bliver længere for alle de grupper, der ikke er omfattet af Venstres og De Konservatives forslag.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Ingen stilles over andre, siger hr. Adelskov. Det er den socialdemokratiske kongstanke, det er den virkelig lykkelige socialdemokratiske verden, men hvordan kan det så være, at Socialdemokratiet var med til at støtte forslaget, der drejede sig om alkoholafvænnning? Her stilles åbenbart nogle over andre.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Hr. Thomas Adelskov for sidste gang.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu troede jeg jo, at der skulle stilles spørgsmål til ordførerne og ikke til mig, men mit svar er, at når det drejer sig om alkoholafvænnning, er vi i en anden situation, hvor der også er tale om et socialt problem og et miljømæssigt problem på arbejdspladsen. Men det betyder jo ikke, at man skal åbne en glidebane, hvor der er skattefradrag for stort set alt, hvad Venstre og De Konservative kan finde af småproblemer eller store problemer i det danske samfund, og som man tror man løser via skattelovgivningen. Det gør vi ikke. Det er helt andre boller, der skal på suppen, og dem anviser regeringen og amterne i aftalen fra juni måned.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil sige, at det er helt korrekt, at man må nøjes med at kommentere. Man behøver ikke at stille spørgsmål, det er kun i spørgetiden, man er bundet til selve spørgsmålsformen.

Så er det hr. Klaus Kjær som ordfører.

Klaus Kjær (DF):

Også dette forslag er en genfremsættelse af et tidligere beslutningsforslag, nemlig beslutningsforslag nr. B 167 fra folketingsåret 2000-2001.

For Dansk Folkeparti vil det være naturligt, at arbejdsgiverens udgifter til hjerte- og kræftbehandling samt rygoperationer fritages for beskatning som et personalegode, ligesom udgiften skal være fradragsberettiget for virksomheden, idet den må betragtes som en udgift som alle andre udgifter i forbindelse med virksomhedens drift.

Hvorfor skal der være forskel på disse arbejdsgiverbetalte udgifter og udgifter, som arbejdsgiveren afholder til alkoholbehandling af lønmodtageren? I sidstnævnte tilfælde er denne betaling gjort skattefri for arbejdsgiveren, og efter vores opfattelse er der så meget desto mere grund til også at fritage hjerte-, kræft- og rygbehandling og -operationer for beskatning hos lønmodtageren.

Fordelene ved gennemførelse af beslutningsforslaget er åbenlyse. Medarbejderen får en hurtigere behandling, hvilket øger chancen for et optimalt behandlingsresultat, samtidig med at generne, såvel de fysiske som psykiske, formindskes. Forslaget har også en god indvirk-

ning på det psykiske arbejdsmiljø, fordi medarbejderen ved, at virksomheden bekymrer sig om hans velbefindende, og for arbejdsgiveren er fordelene, at han får sin medarbejder hurtigt tilbage og slipper for de omkostninger af såvel økonomisk som organisatorisk art, der er forbundet med længerevarende personaleudskiftninger.

Endelig er det en samfundsøkonomisk fordel, at der spares penge til behandling af de pågældende, ligesom behandlingen forkorter ventelisterne til gavn for de grupper i samfundet, der ikke kan betale sig fra en behandling på et privat hospital og ikke har en arbejdsgiver, der vil betale for en sådan behandling.

Dansk Folkeparti kan nu som tidligere støtte forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror, der er bred enighed her i Folketinget om, at det er meget uheldigt med de lange ventelister til vore hospitaler. Jeg tror også, der er bred enighed om, at både Folketinget og andre i fællesskab må gøre en ekstra indsats for at nedbringe ventelisterne.

Men når det er sagt, vil det også være godt, hvis arbejdsgiverne påtager sig en opgave og får tilskyndelse til at påtage sig en opgave for at nedbringe ventelisterne, så man sætter en flerstrengt indsats ind for at gøre det. Det synes jeg er positivt, og det er jo dét, der er kernen i dette forslag.

Jeg går ud fra, der er bred enighed om, at det er godt, at arbejdsgiverne påtager sig et socialt ansvar. Jeg synes også, det er positivt, at vi giver en tilskyndelse til det, så udgifter på tre områder – nemlig til hjerte-, kræft- og rygoperationer – opfattes som en udgift på linje med andre udgifter i forbindelse med virksomhedens drift, at arbejdsgiveren afholder disse udgifter for medarbejderne, og at medarbejderne fritages for at betale skat af det personalegode, som det er.

Det er ikke et forslag, som medfører, at der ikke gøres en generel sundhedspolitisk indsats for at nedbringe ventelister. Men er det et godt supplement eller ej? Her synes jeg, Socialdemokratiet er utrolig betonpræget. Så snart noget falder uden for den slagne landevej, når der er bare en smule nytænkning, skal man næsten pr. automatik være imod.

Socialdemokratiet er gået med til en indsats på alkoholområdet, og det var, som om det var med lidt dårlig samvittighed, man gjorde det. Det var lidt svært at aflæse ud fra tonefaldet.

Men hvad er den principielle forskel? Hvad er den principielle forskel på det, Socialdemokratiet er gået med til, og det, man afviser så kraftigt?

Vi kan fra Kristeligt Folkepartis side helhjertet støtte dette forslag, for jeg har også bemærket, at arbejdsgiverne ikke kan dele virksomhedens ansatte op i et a- og b-hold, således at kun enkelte medarbejdere ville være omfattet af ordningen. Både portneren og direktøren bliver behandlet helt ens inden for samme virksomhed, så vi ser det som et plus, at man også får denne mulighed på banen ud fra et samlet sigte, der handler om, at ventelisterne bliver så korte som muligt.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S)

Nu talte hr. Kofod-Svendsen så pænt om at give arbejdsgiverne og virksomhederne mulighed for at tilbyde dette her til deres medarbejdere. Der er jo ikke tale om, at det er forbudt, tværtimod. De må i dag give tilskud til de operationer, lige så meget de har lyst til, og så kan de også betale lønmodtagerens andel af skatten, så lønmodtageren ikke bliver beskattet af det, og de kan trække det fra over driften, så mulighederne er der.

Men det, der er tale om her, er jo, at nu vil man give endnu et skattefradrag, som man vil gear op, og det er dét, vi afviser og peger på andre løsninger.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror, det ville fremme udnyttelsen af en god ordning med denne skattefradragsmulighed.

Jeg kunne forstå på tonefaldet, at det, at arbejdsgiverne betaler for operationerne, som det er omtalt i forslaget, faktisk er positivt, så jeg synes da, Socialdemokratiet – det vil jeg gerne sige anerkendende – begynder at være åbent for forslaget, og om et år er man måske for. Det ville da være en dejlig udvikling, ligesom vi så det ved indsatsen på alkoholområdet.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg ændrede mit tonefald, fordi hr. Kofod-Svendsen jo ikke i første omgang kunne forstå af mit tonefald, hvad det var, Socialdemokratiet helt nøjagtigt mente på et givet område. Derfor prøvede jeg at anlægge et nyt tonefald i mit spørgsmål.

Men mit spørgsmål er ikke ændret: Er det ikke korrekt, at arbejdsgiveren i dag kan betale for operationen, og at arbejdsgiveren i dag kan betale lønmodtagerens skatteandel og trække den fra over driften? Lønmodtageren skal ikke betale skat, arbejdsgiveren trækker den fra, og efter hr. Kofod-Svendsens opfattelse tager de altså åbenbart et socialt ansvar.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Så kan jeg forstå, at uenigheden går på, om vi virkelig skal give maksimal mulighed for, at arbejdsgiverne påtager sig et socialt ansvar, eller vi skal prøve på at holde det på et lavt niveau. Her tror jeg, det ville være til gavn for nedbringelse af ventelisterne, hvis vi gav tilskyndelse til en maksimal indsats.

Tredje næstformand (Margrete Aukén):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet... Nej, selvfølgelig. Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristian Jensen.

Kristian Jensen (V):

Tak for muligheden for at få det sidste ord.

Det må jo være udtryk for en vis stabilitet i forslagsstillerens politik, at den første ordfører starter med at skælde os ud for at sige, at det er genbrug. Jeg kan på mit partis vegne sige, at det mere er udtryk for, at Venstre ved du, hvor du har.

Vi mener, det ville være rart, hvis vi kunne tilskynde virksomhederne til at tage et større socialt ansvar. Vi mener ikke, at det, at virksomhederne tager et socialt ansvar, er nødvendiggjort af et skattefradrag, men som hr. Kofod-Svendsen lige var inde på, ville det være et yderligere incitament til, at virksomhederne ville tage et yderligere socialt ansvar, såfremt forslaget blev gennemført.

Hvis man kigger på, hvad andre partier har sagt, kan jeg huske, at ikke bare ved dette forslag, men også mere generelt, gjorde Socialdemokratiet for et stykke tid siden et forsøg på at tage et slogan frem, der hed »Mennesker før pengene«. Det lyder jo godt, faktisk så godt, at det ligner Venstres »Mennesket før systemet« så meget, at man fandt ud af, at det måtte man nok rette lidt på. Det lignede for meget en copyrightsag, hvis man holdt fast i det, så nu siger man »Mennesker først«.

Men det er sådan set ligegyldigt, hvad man siger, når realiteterne er, at man står dødfast i

den socialdemokratiske betontænkning. Det er jo ikke et spørgsmål om, at mennesker skal først. Næh, systemerne skal først, hvis Socialdemokraterne skal forklare især sundhedspolitikken. Så er det vigtigere at bekæmpe private løsninger end at bekæmpe ventelisterne, og der er ikke nogen chance for, at mennesker kommer først, hvis »prisen« er, at vi skal prøve at tænke en lille smule anderledes end de systemer, vi har i dag.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Thomas Adelskov, spurgte, om vi ikke kunne se, at nogle blev dårligere stillet. Hvem er det, der bliver dårligere stillet? Hvis hr. Hansen står på venteliste som nr. 4, og fru Petersen, der er pensionist, står på venteliste som nr. 5, hvorefter hr. Hansen af sin virksomhed får betalt en operation, f.eks. på en tysk klinik, så han kommer tilbage på arbejdsmarkedet, forsvinder han jo fra ventelisten, og fru Petersen, der før var nr. 5, er nu nr. 4.

Hvem har tabt ved det? Ingen. Hr. Hansen er tilbage, væk fra sygedagpenge og ude på arbejdsmarkedet og hjælper måske virksomheden i gang med at lave overskud og skabe valutaindtjening. Fru Petersen, der er pensionist og før var nr. 5, er rykket op som nr. 4 og kan komme hurtigere til og få en bedre livskvalitet. Har hun tabt? Næh! Man kan selvfølgelig sige, at der er tabt noget, ved at man i stedet for at bruge de offentlige kroner så har brugt virksomhedens kroner på en tysk klinik – tjå, hvis det er det eneste problem, synes jeg, det er et meget, meget lille problem.

Man kan selvfølgelig stille spørgsmålet: Hvad så, hvis det er en dansk klinik? Til det må jeg nok sige, at det offentlige sundhedssystem må føle sig dybt udfordret af de ca. 100 private sengepladser, vi har i Danmark i dag. Det, der er sagen, er jo, at det er ca. 100 private sengepladser, og langt de fleste af de læger, der arbejder på private klinikker, i øvrigt er offentligt ansatte læger, der i deres fritid vælger i stedet for at tage til Sverige og operere, f.eks. i Malmø eller Göteborg, at operere i en af de opstartede danske klinikker, samtidig med at de passer deres job i den offentlige sektor til stor tilfredshed.

Hvis man har et dygtigt offentligt sundhedsvæsen, hvilket vi har i Danmark i dag – vi har dygtige sygeplejersker, vi har dygtige læger – der aldrig bliver udfordret og aldrig får en lille smule konkurrence, kan man godt i sin egen forståelse af, at man er dygtig, måske hvile lidt på laurbærene. Der tror vi i Venstre det er godt, at der er nogle private, der en gang imellem udfor-

drer og viser, at tingene kan gøres på andre måder.

Vi havde måske gerne set, at der var kommet en løsning på ventelisteproblemerne, der hed frit valg. Så lang tid den løsning ikke er til stede, må vi sige, at det her forslag er en mulighed, der kan hjælpe et stykke hen ad vejen.

Så er der jo nogle modargumenter, men jeg må sige, at det er lidt til lejligheden opfundne argumenter. Når den socialdemokratiske ordfører skulle forsøge at forklare, hvad forskellen er på en alkoholbehandling og en behandling af f.eks. en ryglidelse eller af hjertesygdomme, kan man godt se nedefra – og nu har jeg sat mig helt op på de forreste pladser, så man tydeligt kunne se det – at ordføreren blev lidt fjern i blikket og tænkte: Hvad skal vi nu sige? Og svaret blev, at alkohol skulle være et socialt problem, hvori- mod det, at man er syg f.eks. på grund af en ryglidelse, er noget helt andet.

Nu er hverken hr. Thomas Adelskov eller jeg måske de store sundhedseksperter – det her er også et forslag, der behandles i Skatteudvalget – men det er sådan, at når man har ventet ca. 8 uger på en behandling og været på sygedagpenge i ca. 8 uger, så viser statistikken, at der sker en markant ændring i risikoen for at være varigt på overførselsindkomst, for at komme varigt i problemer, også sociale problemer. Det kan sagtens ske, også selv om det er en ryglidelse. Det har intet at gøre med alkohol i sig selv, men spørgsmålet er, om man kan få den behandling, der er.

I Venstre ser vi sådan på det, at når en virksomhed går ind og betaler en operation for en medarbejder, betaler virksomheden en udgift. Det offentlige sparer en omkostning, ventelisterne bliver mindsket, alt sammen positivt.

Og hvad er systemets svar så? Ja, det er at straffe gennem at beskatte den person, der har modtaget operationen. Det synes vi er for småligt og for sølle, og vi er glade for, at der er en række partier, der har støttet forslaget. Vi håber, at det kan være med til, når det på et tidspunkt forhåbentlig bliver gennemført, at øge virksomhedens sociale ansvar.

Så jeg vil gerne takke de partier, der har støttet forslaget.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Ja, ordet beton har også været brugt i behandlingen her i dag. Beton kunne måske henføres til, at man ynder at genbruge sine forslag og har svært ved at være deltagende i andre løsninger af de

store problemer, når man gang på gang får sit forslag afvist.

Genbruget var der også, da vi fik at vide, at Venstre ved man, hvor man har. Det fik mig så-dan lige svagt til at tænke på, at vi jo i hvert fald er nogle, der har undret os over, at Venstre inden for bare det sidste år i hvert fald fire gange har ændret model på deres frit sygehusvalg eller frit valg på sundhedsområdet.

Jeg skal ikke være afvisende over for, at jeg blev lidt fjern i blikket, da jeg på et tidspunkt var oppe og svare. Det skyldes måske, at det er en gentagelse af tidligere tiders debatter, og ligesom hr. Kristian Jensen jo selv anførte, at han ikke er sundhedsekspert, så skal jeg heller ikke kunne udtale mig om, hvorvidt der er en eller anden sundhedsfaglig årsag til, at jeg blev fjern i blikket.

Mit helt generelle synspunkt og spørgsmål til hr. Kristian Jensen er: Er det ikke korrekt, at arbejdsgiveren blot kan betale for lønmodtagerens skatteandel, og så er den potte ude?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det glæder mig, at der trods alt er en i den socialdemokratiske folketingsgruppe, der har fundet ud af, at vi i Venstre har produktudviklet spørgsmålet om frit sygehusvalg. Jeg ved, at der er andre af hr. Thomas Adelskovs kolleger, der render rundt med flere år gamle opfattelser af politikken, og jeg havde en frygt for, at det havde bredt sig til andre af hr. Thomas Adelskovs kolleger. Men det kan man så sige er glædeligt. Det at følge med tiden er måske ikke kendetegnende netop for det parti.

Det, der så ikke er så glædeligt, er altså, at hr. Thomas Adelskov hænger fast i det gamle argument om, at hvad angår alkohol, så kan det, fordi det er socialt betinget, godt kan være tilladt, at der er skattefrihed, når virksomheden betaler, medens der ikke er skattefrihed på andre områder.

Det er også en stor kilde til sociale problemer, at alt for mange mennesker står på ventelister, og det kunne vi løse i fællesskab, hvis Socialdemokratiet ville være med til at støtte dette forslag.

Hr. Thomas Adelskov har dog ret; selvfølgelig vil det være sådan, at virksomheden kan betale både for operationen og skatteregningen. Men mit spørgsmål er så til hr. Thomas Adelskov: Når man på den måde gør det dyrere for virksomhederne at tage et socialt ansvar, tror hr.

Thomas Adelskov så, at der er flere eller færre virksomheder, der vil tage det sociale ansvar?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Produktudvikle sit forslag – det er altså det, det hedder herinde på Christiansborg. Nu har jeg jo ikke så mange års erfaring, men det er åbenbart det, det hedder herinde. Når man finder ud af, at man er faldet over sine egne ben, så produktudvikler man sit forslag, ændrer det. Det var en ny term, jeg vil tage til mig.

Det, der er helt generelt – nu kommer det jo for en dag – er, at hr. Kristian Jensen siger, at ventelisterne kommer væk ved det her fradrag. Nej, må jeg sige til hr. Kristian Jensen, det gør de ikke. Vi løser ikke ventetidsproblemerne i sundhedsvæsenet ved at indføre et fradrag. Der skal helt andre boller på suppen.

I stedet for at genfremsætte forslag, som i øvrigt tidligere gang på gang er blevet afvist, så gå dog med ind i en konstruktiv diskussion af, hvordan vi løser problemet, og vær med til at finansiere den aftale, som regeringen og amterne indgik i juni måned. Det foregårovre i Finansministeriet i øjeblikket, ikke i en diskussion ved genfremsættelsen af et gammelt forslag.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg må sige til hr. Thomas Adelskov, at produktudvikle er jo et udtryk, som stammer ikke fra Christiansborg, men fra erhvervslivet. Og da hr. Thomas Adelskov senere end jeg har været en del af erhvervslivet, troede jeg, hr. Thomas Adelskov havde hørt det udtryk før. Det var ikke det, der var spørgsmålet.

Spørgsmålet var, hvorvidt det her forslag fjerner ventetiderne. Det må en undersøgelse, en nærlæsning af, hvad der står i referatet, jo afsløre om jeg skulle have sagt. Jeg mener, det, jeg har sagt, er, at det vil nedbringe ventelisterne.

Det vil være sådan, at hvis det her forslag bliver gennemført, vil der være flere virksomheder, der tager det sociale ansvar, fordi de så ikke har den ekstra udgift også at skulle betale skatteregningen for deres medarbejdere. Så det ville nedbringe ventelisterne.

Vi har noteret os, at regeringen har lavet en aftale med amterne. Vi har noteret os, at der i den aftale ikke er optræk til at gennemføre en øget valgfrihed, som vi i Venstre ser som det største fremskridt på vej til løsningen af ventetidsproblemerne. Så lad os se, hvad en måske

borgerlig regering kan lave ved næste års aftale med amterne.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg skal heller ikke forlænge debatten meget mere. Jeg synes bare, jeg lige vil komme med en lille afsluttende bemærkning omkring det her.

Her har vi jo en situation, hvor vi måske som skattefolk er ude i en sundhedsmæssig diskussion. Jeg kom til at tænke på, da jeg hørte hr. Kristian Jensen, hvad der egentlig er vigtigst for Venstre: medarbejdernes helbred eller skattefradraget. I regeringen synes vi, at alle mennesker kommer før skattefradrag, men det gælder altså alle mennesker.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om fremme af mulighederne for opsparing med henblik på etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed.

Af Mariann Fischer Boel (V), Flemming Hansen (KF), Klaus Kjær (DF), Sonja Albrink (CD) og Kim Behnke (UP) m.fl.
(Fremsat 3/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Dansk Folkeparti og hr. Kim Behnke har fremsat forslag om at udvide opspa-

ringsmulighederne i en etableringskontoordning med henblik på at fremme etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed.

Forslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 3, der blev fremsat i folketingsåret 2000-2001 af Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Forslagsstillernes intentioner med de foreslåede ændringer er at fremme etablering og fortsættelse af selvstændig erhvervsvirksomhed, at styrke kapitalgrundlaget for nystartede virksomheder og at udvide muligheden for, at lønmodtagere kan etablere virksomhed i en sen alder.

Som det også blev tilkendegivet første gang, beslutningsforslaget blev behandlet, er det bestemt gode formål, som regeringen kan støtte, men det er også stadig regeringens opfattelse, at de foreslåede ændringer er meget problematiske og indebærer et betydeligt provenutab.

Når hertil kommer, at de foreslåede ændringer ikke effektivt fremmer de gode formål, mener jeg ikke, at beslutningsforslaget bør gennemføres.

Der foreslås f.eks. en betydelig lempelse af efterbeskatningen af etableringskontomidler, som ikke benyttes til etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed. Efterbeskatningen skal sikre, at erhvervskontoordningen kun anvendes af iværksættere med reel etableringshensigt.

En gennemførelse af den foreslåede lempelse vil indebære, at etableringskontoordningen ændrer karakter fra at være en målrettet opsparingsordning med henblik på etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed til en slags pensionsordning eller opsparingsordning med adgang til udskydelse af skat.

Jeg har svært ved at se, hvordan udvidelse af etableringskontoordningen til andre formål end etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed hænger sammen med forslagsstillernes tilkendegivne formål med beslutningsforslaget, navnlig da en gennemførelse af dette forslag vil kunne indebære et meget betydeligt provenutab.

Dermed afviser jeg ikke at ændre de gældende regler for efterbeskatning. Jeg vil blot understrege, at det fortsat er regeringens opfattelse, at efterbeskatningen uanset eventuelle ændringer stadig skal være så tilpas hård, at etableringskontoordningen kun benyttes af personer med reel etableringshensigt.

Undersøgelsen af efterbeskatningen, som forslagsstillerne henviser til, er ikke helt afsluttet. Foreløbig kan jeg oplyse, at det overvejes at ned-